

1. Dat geen kind verkocht wordt

dom; , De Standaard, 27/11/2008, p.65, 404w.

Het is nodig dat het aanbod van de binnenlandse adoptiediensten beter bekend wordt Als Vlaamse adoptieambtenaar kan ik alleen maar vaststellen dat kinderhandel bestaat, vlak naast onze voordeur. Ik vind het schokkend en mensonterend. De internationale adoptiewereld krijgt regelmatig te maken met verhalen over instellingen in bepaalde herkomstlanden die geld betaalden voor elk kind dat werd binnengebracht.

2. 'Geld voor de dokter spendeer ik liever in de supermarkt'

De Standaard, 27/11/2008, p.16, 794w.

REPORTAGE VOOR MIE Heyligen gaan armoede en ziekte hand in hand Armoede schaadt de gezondheid. De slogan van de campagne die Welzijnzorg vandaag lanceert, is voor Mie Heyligen uit Balen elke dag bittere realiteit. 'Alles betalen kan ik niet. Dus moet ik kiezen.

3. 'Zeg die gangsters dat ik onsterfelijk ben'

bjm; , Het Nieuwsblad, 27/11/2008, p.6, 626w.

Drie jongeren hebben vorige week een 56-jarige mindervalide vrouw in Evere van haar auto beroofd en zwaar mishandeld. Vandaag doet ze haar verhaal in de hoop dat de daders worden gevat. 'Want ze hebben me proberen afpakken wat me het meest dierbaar is: mijn vrijheid.

4. Omgaan met geweld

dji #rtl#BELGA#gteg#; , Het Nieuwsblad, 28/11/2008, p.16, 393w.

Het Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) & Jeugdzorg (JZ) Middenkust heeft op vraag van het Oostendse stadsbestuur een preventief vormingsprogramma ontwikkeld om jongeren om te leren gaan met geweld. Alle secundaire scholen krijgen gratis de kans om zich in te schrijven voor de cursus 'Slachtoffer of getuige van geweld'. Aanleiding van de nieuwe campagne is een incident in de badstad waarbij een 15-jarige jongen anderhalf uur lang werd mishandeld op straat door een 18-jarige Oostendenaar.

5. 'Autist hoort niet tussen boefjes'

bdp; , Het Nieuwsblad, 28/11/2008, p.15, 286w.

Brigitte uit Willebroek is ten einde raad. Haar autistische zoon met gedragsstoornissen zit tussen de boefjes van de open instelling De Markt in Mol. 'Hij hoort thuis in een psychiatrische instelling voor autisme', zegt ze. De jongen staat op een wachtlijst.

6. Maar één derde van jongeren gebruikt condoom

PIET; DE LOOF; , Het Laatste Nieuws, 28/11/2008, p.3, 82w.

Amper een derde van de seksueel actieve jongeren tussen 15 en 25 gebruikt altijd een condoom, blijkt uit een enquête van de socialistische mutualiteit. Eén derde gebruikt er 'niet altijd' eentje, nog een derde 'nooit'. Als grootste redenen worden opgegeven: 'omdat ik mijn partner al lang ken' of 'omdat ik geen condoom bij had'. Ook de, volgens de ondervraagden, hoge prijs wordt vermeld.

7. Vlaming mag geld van Bill Gates 'uitdelen'

De Standaard; , Het Laatste Nieuws, 28/11/2008, p.14, 291w.

Komende maandag 1 december wordt de laatste Wereldheidsdag met de Vlaming Peter Piot als internationaal 'gezicht' van de strijd tegen deze ziekte. Op 31 december loopt immers zijn mandaat bij UNAids, de VN-organisatie ter bestrijding van aids, af. Een organisatie die hij vijftien jaar lang heeft geleid. Vanaf januari gaat hij Bill Gates adviseren bij diens wereldwijd welzijnswerk.

8. Info over schaamhaar in dossier van probleemkinderen

Het Laatste Nieuws, 28/11/2008, p.14, 136w.

In Nederland krijgen alle kinderen tot 19 jaar die in aanraking zijn gekomen met de jeugdgezondheidszorg een elektronisch kind-dossier (EKD). De fiches bevatten informatie over onder andere het rook-, drink- en drugsgebruik, maar ook delicate zaken zoals hun eerste sekservaring en... informatie over het schaamhaar van het kind. Daarmee wil minister voor Jeugd en Gezin André Rouvoet vermijden dat de jongeren uit het oog verloren worden.

Dat geen kind verkocht wordt

Het is nodig dat het aanbod van de binnenlandse adoptiediensten beter bekend wordt

Als Vlaamse adoptieambtenaar kan ik alleen maar vaststellen dat kinderhandel bestaat, vlak naast onze voordeur. Ik vind het schokkend en mensonterend.

De internationale adoptiewereld krijgt regelmatig te maken met verhalen over instellingen in bepaalde herkomstlanden die geld betaalden voor elk kind dat werd binnengebracht. Onderzoeken volgden zowel in binnen- als buitenland en telkens drong de vraag zich op: willen we nog wel met een land werken dat niet in staat blijkt om kinderhandel uit te sluiten?

En dan nu dit: 'Belgisch echtpaar verkoopt kind aan Nederlands echtpaar.'

Het is schrijnend dat deze biologische ouders enkel deze mogelijkheid zagen om hun kind een toekomst te bieden en de weg naar de hulpverlening niet vonden. In Vlaanderen zijn vijf binnenlandse adoptiediensten actief. Zij bieden professionele begeleiding aan biologisch ouders die eraan denken een kind af te staan voor adoptie. Adoptie is ingrijpend in vele levens, hoe veel liefde, zorg en goede wil er ook mee gepaard gaat. Het zou daarom de laatste keuze moeten zijn nadat alle andere, minder ingrijpende, alternatieven besproken en bekeken werden. Het kind heeft er recht op. Net als het er recht op heeft om in een gezin terecht te komen dat voorbereid is op adoptie en waar het later met al zijn vragen terecht kan over het hoe en waarom van de adoptie. Bij mensen die hem in alle respect, eerlijkheid en veiligheid de kans geven zijn gevoelens te uiten. De adoptiediensten begeleiden zowel de adoptieouders als het kind hierbij. Ze hebben vaak nog sporadisch contact met de geboorteouders omdat zij willen weten hoe het met het kind gaat, of hun beslissing om hun kind af te staan de juiste was.

Zoals het nu voor dit kind geregeld werd, is het niet goed. Het is een tikkende tijdbom die zal afgaan op het moment dat het kind zich realiseert hoe alles verlopen is, dat hij verkocht werd en zijn afstamming vervalst. We mogen het niet zo ver laten komen. Dit kind heeft recht op beter.

Binnen Vlaanderen is het nodig dat het aanbod van de binnenlandse adoptiediensten beter bekend wordt en zij hun werking verder kunnen uitbouwen om een goede begeleiding te kunnen verzekeren aan wie ongewild zwanger is en adoptie overweegt. Ik zet mij erachter om voldoende steun te kunnen garanderen zodat geen enkel kind nog wordt verkocht of achtergelaten zonder zorg.

Dorine Chamon is Vlaams adoptieambtenaar

'Geld voor de dokter spendeer ik liever in de supermarkt'

REPORTAGE VOOR MIE Heyligen gaan armoede en ziekte hand in hand. "Armoede schaadt de gezondheid", de slogan van de campagne die Welzijnszorg vandaag lanceert, is voor Mie Heyligen uit Balen elke dag bittere realiteit. 'Alles betalen kan ik niet. Dus moet ik kiezen.'

'Ik heb geleerd schaamte te verkiezen boven honger'

Van onze medewerkster Eline Bergmans, BALEN

December is de moeilijkste maand van het jaar voor Mie Heyligen (43) en haar echtgenoot Gert Lievens (36) uit Balen. De hoge energiefactuur doet hun laatste beetje hoop op een eindejaarsfeest verdwijnen en de fonkelende etalages tonen wat zij dit jaar allemaal niet voor elkaar onder de kerstboom kunnen leggen.

'Maar eigenlijk zijn alle maanden lastig als je arm bent,' zegt Mie Heyligen met een zucht. 'Honger knaagt niet alleen in de eindejaarsperiode. En armoede betekent voor mij vooral dat je 's ochtends de ijskast open doen terwijl je weet dat er weer niets in zit.'

Ooit bezat Mie Heyligen twee huizen en een gevuld spaarboekje. Na een vechtscheiding van haar eerste echtgenoot werden haar vier kinderen geplaatst in een tehuis. Het duurde zes jaar voor ze haar kroost opnieuw bij zich kreeg. 'Ik was intussen voor de tweede keer getrouwd,' vertelt Heyligen. 'Mijn man bleek een alcoholist, maar dat moest ik verzwijgen voor de jeugdrechter, anders zou ik mijn kinderen opnieuw verliezen. De schulden die mijn echtgenoot maakte, probeerde ik af te lossen met het kindergeld dat ik kreeg. Werken kon op dat moment niet. Mijn jongste zoon is invalide en ik moest thuisblijven om voor hem te zorgen.'

De schulden bleven zich opstapelen. Toen de zoveelste deurwaarder beslag had gelegd op de inboedel trok Mie Heyligen haar stoute schoenen aan en klopte aan bij het OCMW. 'De angst dat de jeugdrechter mijn kinderen opnieuw zou plaatsen, werkte verlamdend,' zegt ze. 'Persoonlijk viel het mij heel zwaar om hulp te vragen. Daarvoor ben ik te trots. Bij het OCMW voelde ik me alsof er iemand een sticker op mijn voorhoofd had gekleefd waarop in grote letters staat dat ik arm ben. Dat etiket ben ik sindsdien nooit meer kwijtgeraakt.'

'Schulden aflossen, lijkt in het Belgische systeem alsof je tegen de stroming inzwemt en niet dichterbij de kant geraakt. De kleine beetjes die ik kan afbetalen - ik ben ook een slechte zwemmer - zijn nooit voldoende om het gat te dichten. Schulden groeien bovendien aan tot steeds meer schulden. Ze groeien boven je hoofd uit.'

Financiële keuzes maken is voor het paar uit de Kempen dagelijks kost. 'De elektriciteitsfactuur, kabel-tv, een doktersvisite of een winkelkar met eten. Alles tegelijkertijd betalen lukt ons niet, dus moeten we afwegen,' zegt Mie Heyligen. 'Gezondheid komt in dat geval altijd op de allerlaatste plaats. Het klinkt gek, maar je eigen gezondheid kun je gemakkelijk afstaan om er iets anders voor in de plaats te krijgen. Twintig euro voor de dokter kun je dikwijls beter besteden in de supermarkt.'

Dat armoede en ziekte hand in hand gaan, weet Mie Heyligen als geen ander. Op haar vijftiende kreeg de vrouw baarmoederkanker en sinds ongeveer anderhalf jaar vecht ze tegen een chronische zenuwziekte. 'Ik werkte in een bakkerij. Om geen geld te mislopen, heb ik een doktersbezoek zo lang mogelijk uitgesteld. Maar blijkbaar heb ik te lang gewacht, want de dokter vreest dat uit werken gaan er voor mij niet meer in zit. Een stralingstoestel kan de pijn verzachten, maar zo'n toestel kost 120 euro en dus verbijt ik zo lang mogelijk de pijn.'

Drie keer per week gaat Mie Heyligen naar de kinesist. De kosten worden volledig terugbetaald door het ziekenfonds, maar de buskaart om tot bij de kinesist in het volgende dorp te geraken, moet ze zelf kopen. 'Ik heb me al eens ziek gemeld omdat we geen acht euro voor een buskaart konden missen,' zegt ze. 'Daar schaam ik me voor, maar ik heb geleerd om schaamte te verkiezen boven honger. En boven de drang om te roken, want mijn sigaretten neemt niemand me af.'

Vandaag deelt Mie Heyligen een kleine huurwoning in Balen met haar derde echtgenoot Gert Lievens, haar invalide zoon Robbie, haar zus en diens zorgkindje. 'De huurprijs bedraagt 650 euro. Nu het OCMW ons leefgeld heeft verminderd naar 700 euro per maand, zullen we binnenkort proberen te verhuizen naar een sociale woning. Dit was een noodoplossing omdat ons vorige huis onbewoonbaar was verklaard wegens vocht. Het leek meer op een champignonkwekerij dan op een woning.'

'Bovendien moeten we aan de huisbaas nog een grote som geld betalen omdat we het huis niet genoeg verwarmd zouden hebben.'

Hoewel de armoede het paar in een wurggreep houdt, blijven ze hopen er op een dag uit te geraken. 'Nooit meer moeten wanhopen als je een postbode in de straat ziet en naar de supermarkt kunnen gaan om een volle kar met eten te kopen. Het klinkt als een droom, maar we blijven hopen,' zegt Heyligen.

'Mijn drie oudste kinderen hebben het ook gedaan. Zij zijn op weg naar een beter leven. Die gedachte is voor mij al voldoende om mijn eigen ellende te vergeten.'

27-11-2008, p.6

Antwerpen, Brugge-Oostkust, Brussel-Noordrand, Dender, Kempen, Kortrijk-Waregem-Menen, Leuven-Hageland, Limburg, Meche-
len-Lier, Meetjesland - Leiestreek, Oostende-Westhoek, Pajottenland, Regio Gent, Roeselare-Tielt-Izegem, Vlaamse Ardennen -
Gentse Rand, Waasland

'Zeg die gangsters dat ik onsterfelijk ben'

Mindervalide vrouw mishandeld door carjackers, getuigen grijpen niet in

Drie jongeren hebben vorige week een 56-jarige mindervalide vrouw in Evere van haar auto beroofd en zwaar mishandeld. Vandaag doet ze haar verhaal in de hoop dat de daders worden gevat. 'Want ze hebben me proberen afpakken wat me het meest dierbaar is: mijn vrijheid.'

Een vrouw zag alles gebeuren. Ik heb haar om hulp gesmeekt, maar ze deed niets. Ze was als bevroren

Bjorn Maeckelbergh

'Mag ik lachen op de foto? Want het is het enige wat ik nog heb', zegt Michèle Wilikens (56) van op haar ziekbed in het UZ Brussel. Veel reden om te lachen heeft de Brusselse inderdaad niet als ze haar verwondingen opsomt: 'Mijn rechterarm is gebroken en er zit een gat in mijn hand.' Ook op haar been heeft ze een wonde van knie tot voet. 'De dokters zijn het er nu al over eens: dat gat is te groot om vanzelf te genezen.'

Zoals elke namiddag trok Michèle Wilikens -die thuis werkt voor Dow Jones- vorige dinsdag tijd uit voor een pauze. Dat doet ze naar gewoonte in het park van Evere, waar ze haar Bassetthond Terra uitlaat. 'Ik woon op amper een kilometer van het park, maar door mijn handicap kan ik er niet te voet naartoe. Ik kocht me een Volvo met een speciale elektrische zetel. Daardoor heb ik geen hulp nodig om uit te stappen.'

Bij het uitstappen kwam plots een jongere met een revolver over het geopende portier hangen. In het Frans eiste hij haar autosleutel op. Anders zou hij haar doodschieten. Michèle Wilikens weigerde. 'Ik maakte een vuist en verborg de sleutel. Ik was niet bang. Alleen maar heel kwaad.' Intussen was een tweede jongeman de dader te hulp geschoten. 'Die twee gasten werden heel zenuwachtig. Die ene bleef maar zeggen dat ik mijn sleutel moest afgeven.'

Omdat Wilikens bleef weigeren, sleurden de twee haar uit de auto. 'Ze knepen vreselijk hard op mijn hand. Ik voelde de sleutel in mijn huid dringen. Maar ik wou niet lossen. Toen wrongen ze aan mijn arm. Plots hoorde ik 'krak'. Pijn voelde ik op dat moment niet. Alleen maar boosheid.'

Volgens Wilikens kwam er een derde dader bij. 'Het waren Noord-Afrikanen. Ik kan ze niet goed beschrijven. Ze waren wel groot en sterk. En allemaal een beetje hetzelfde gekleed, met een capuchon op. Wilikens zegt dat ze de sleutel gaf toen ze op haar been stampten.

Wilikens lag op straat. Ze zegt dat ze al die tijd met luide stem om hulp had geschreeuwd. 'Aan de bushalte stonden nochtans twee mensen. Eén vrouw heeft zeker alles van begin tot einde gezien. Ik smeekte haar te helpen, maar ze deed niets. Precies alsof ze bevroren was.'

De drie carjackers zetten de hond Terra uit de wagen voor ze er mee wegscheurden. 'Maar zelfs toen die gasten weg waren, hielp nog niemand me. Zelfs de buschauffeur deed alsof hij me niet zag. Uiteindelijk is er een vrouw van de bus gestapt. Ze was heel lief: ze gaf me kusjes en belde de ambulance. 's Avonds bezocht ze me nog in het ziekenhuis. Nouria is haar naam.'

Michèle Wilikens vraagt dat de getuigen zich alsnog melden bij de politie. 'Ik wil dat die daders gevat worden. En liefst zo snel mogelijk. Want anders gaan ze nog mensen pijn doen.'

De politie bevestigt dat. Met de gestolen wagen van Wilikens werden in de voorbije week al vier overvallen gepleegd. In Steenokkerzeel sloegen ze toe bij een elektrozaak en een carwash. En in het Brusselse gingen ze bijzonder dierst tewerk bij een mislukte overval op een benzinestation. Door het alarm raakte één van de overvallers opgesloten. Zijn kompanen bevrijdden hem door met de gestolen Volvo door het raam te rijden.

De zoektocht naar de wagen en de daders loopt.

Wilikens beseft dat ze maanden arbeidsongeschikt is. Toch zegt ze dat ze snel mogelijk terug wil naar het park. 'Want ik ga de daders niet laten beslissen wat ik wel of niet doe. Zeg maar tegen de gangsters dat ik onsterfelijk ben.'

Antwerpen, Brugge-Oostkust, Brussel-Noordrand, Dender, Kempen, Kortrijk-Waregem-Menen, Leuven-Hageland, Limburg, Meche-
len-Lier, Meetjesland - Leiestreek, Oostende-Westhoek, Pajottenland, Regio Gent, Roeselare-Tielt-Izegem, Vlaamse Ardennen -
Gentse Rand, Waasland

Omgaan met geweld

Oostende leert jongeren omgaan met geweld

Het Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) & Jeugdzorg (JZ) Middenkust heeft op vraag van het Oostendse stadsbestuur een preventief vormingsprogramma ontwikkeld om jongeren om te leren gaan met geweld. Alle secundaire scholen krijgen gratis de kans om zich in te schrijven voor de cursus 'Slachtoffer of getuige van geweld'.

Aanleiding van de nieuwe campagne is een incident in de badstad waarbij een 15-jarige jongen anderhalf uur lang werd mishandeld op straat door een 18-jarige Oostendenaar. De jongen werd geschopt en geslagen, moest als een hond rondlopen, maar omstaanders boden geen hulp.

'Jongeren die getuige zijn van een misdrijf weten vaak niet hoe ze daar mee moeten omgaan. Daardoor wordt het slachtoffer vaak niet geholpen of wordt de politie niet gebeld. Gepast reageren bij een conflict kan vaak erger voorkomen. Vandaar deze campagne', zegt de bevoegde schepen Hilde Veulemans (CD&V). (dji)

Antwerpen, Brugge-Oostkust, Brussel-Noordrand, Dender, Kempen, Kortrijk-Waregem-Menen, Leuven-Hageland, Limburg, Meche-
len-Lier, Meetjesland - Leiestreek, Oostende-Westhoek, Pajottenland, Regio Gent, Roeselare-Tielt-Izegem, Vlaamse Ardennen -
Gentse Rand, Waasland

'Autist hoort niet tussen boefjes'

Moeder wil betere zorgen voor autistische zoon

Brigitte uit Willebroek is ten einde raad. Haar autistische zoon met gedragsstoornissen zit tussen de boefjes van de open instelling De Markt in Mol. 'Hij hoort thuis in een psychiatrische instelling voor autisme', zegt ze. De jongen staat op een wachtlijst.

Bruno Depover

'Op zijn twaalfde werd het syndroom van Asperger vastgesteld', vertelt Brigitte, de moeder van de zestienjarige autistische jongen. 'Hij lijdt aan een erge vorm van autisme. Door de jaren ontwikkelde mijn zoon ook nog gedragsstoornissen. En ik sta er alleen voor, want mijn gescheiden man wil geen co-ouderschap.'

Geïnspireerd door een klasgenoot heeft haar zoon op een dag in mei een grote dosis geneesmiddelen opgegeten en hij viel in slaap. De artsen van het Centrum voor Leerlingenbegeleiding verwezen de jongen door naar de politie, die hem naar de jeugdrechter bracht. Hij werd overgebracht naar de open jeugdinstelling De Markt in Mol omdat er geen plaats meer was in een psychiatrische instelling, waar hij thuishoort.

'In Mol is hij nu al drie keer in de isolatiecel geplaatst. Sinds enkele dagen is het opnieuw het geval. Het personeel zei dat het tijd wordt dat mijn zoon weet wie de baas is. Maar hij hoort niet thuis in De Markt. Hij is al in contact gekomen met drugs en gebruikt steeds vaker schuttingtaal, wat hij vroeger nooit deed. Ik ben ten einde raad. Ik vroeg een persoonlijk assistentebudget aan en dat is me geweigerd', zegt Brigitte.

Het personeel van De Markt in Mol ontkent dat de jongen momenteel in de isolatiekamer zit. 'Sinds enkele dagen verblijft hij in een afgesloten kamer met individueel regime, maar dat is geen isoleercel.'

Woordvoerder Harry Vanbuel van Vlaams minister van Sociale Zaken Steven Vanackere (CD&V) erkent het probleem van plaatstekort voor autisten. 'Er wordt een miljoen euro vrijgemaakt voor meer opvang van probleem-dossiers die tussen de plooiën van de reguliere opvang vallen. Met dat extra geld kunnen we meer plaatsen voor autisten reserveren, naast extra steun voor thuisbegeleiding.'

Antwerpen, Brabant-Hageland, De Nieuwe Gazet, de Ring-Brussel, Denderstreek, Gent-Eeklo-Deinze, Gent-Wetteren-Lochristi, Kempen, Leiestreek, Leuven-Brabant, Limburg, Mandelstreek, Mechelen-Lier, Middenkust, Oostkust, Pajottenland, Vlaamse Ardennen, Waasland, Westhoek, Westkust

Maar één derde van jongeren gebruikt condoom

Amper een derde van de seksueel actieve jongeren tussen 15 en 25 gebruikt altijd een condoom, blijkt uit een enquête van de socialistische mutualiteit. Eén derde gebruikt er 'niet altijd' eentje, nog een derde 'nooit'.

Als grootste redenen worden opgegeven: 'omdat ik mijn partner al lang ken' of 'omdat ik geen condoom bij had'. Ook de, volgens de ondervraagden, hoge prijs wordt vermeld.

De gemiddelde leeftijd van het eerste seksuele contact is volgens het onderzoek 16 jaar en 2 maanden.

Antwerpen, Brabant-Hageland, De Nieuwe Gazet, de Ring-Brussel, Denderstreek, Gent-Eeklo-Deinze, Gent-Wetteren-Lochristi, Kempen, Leiestreek, Leuven-Brabant, Limburg, Mandelstreek, Mechelen-Lier, Middenkust, Oostkust, Pajottenland, Vlaamse Ardennen, Waasland, Westhoek, Westkust

Vlaming mag geld van Bill Gates 'uitdelen'

Komende maandag 1 december wordt de laatste Werelddaidsdag met de Vlaming Peter Piot als internationaal 'gezicht' van de strijd tegen deze ziekte. Op 31 december loopt immers zijn mandaat bij UNAIDS, de VN-organisatie ter bestrijding van aids, af. Een organisatie die hij vijftien jaar lang heeft geleid. Vanaf januari gaat hij Bill Gates adviseren bij diens wereldwijd welzijnswerk.

Tijdens zijn voorzitterschap zorgde hij ervoor dat de ontwikkelingslanden grote kortingen konden bekomen bij de farmabedrijven die aidsremmers op de markt brengen en kon hij voldoende geld bij elkaar bedelen om miljoenen zieken van de nodige medicatie te voorzien. Op die manier heeft hij via UNAIDS vele levens gered, ook al heeft Piot het bij deze organisatie zeker niet gemakkelijk gehad.

«Aanvankelijk wou niemand iets met mij te maken hebben», aldus de Vlaamse aidsbestrijder. «Aids was immers een ziekte die iets te maken had met seks en/of met vuile drugsnaalden.» De situatie veranderde echter toen Kofi Annan het roer in handen nam bij de VN. Volgens Piot bracht de secretaris-generaal hem in contact met de 'groten der Aarde' waarna hij veel meer financiële armslag kreeg.

Welzijnswerk

Vanaf januari zal Piot minstens één week per maand als adviseur van Bill Gates van Microsoft in Seattle (VS) verblijven. De Bill & Melinda Gates- stichting geeft jaarlijks miljarden uit aan gezondheidszorg in de derde wereld en bedoeling is dat Piot gaat helpen dat geld zo goed mogelijk te besteden. Om dan in mei 2009 de eerste directeur te worden van het Institute of Global Health, een nog op te richten divisie van het Imperial College in Londen. Daar zal Piot lesgeven aan artsen, economen en ingenieurs en fondsen vergaren voor het bestuderen van infectieziekten als malaria, rivierblindheid, tuberculose en aids.

Antwerpen, Brabant-Hageland, De Nieuwe Gazet, de Ring-Brussel, Denderstreek, Gent-Eeklo-Deinze, Gent-Wetteren-Lochristi, Kempen, Leiestreek, Leuven-Brabant, Limburg, Mandelstreek, Mechelen-Lier, Middenkust, Oostkust, Pajottenland, Vlaamse Ardennen, Waasland, Westhoek, Westkust

Info over schaamhaar in dossier van probleemkinderen

In Nederland krijgen alle kinderen tot 19 jaar die in aanraking zijn gekomen met de jeugdgezondheidszorg een elektronisch kinddossier (EKD). De fiches bevatten informatie over onder andere het rook-, drink- en drugsgebruik, maar ook delicate zaken zoals hun eerste sekservaring en... informatie over het schaamhaar van het kind. Daarmee wil minister voor Jeugd en Gezin André Rouvoet vermijden dat de jongeren uit het oog verloren worden. «Dit gaat belachelijk ver», aldus het verontwaardigde Tweede Kamerlid Ineke Dzentjé van de VVD. «Gaat de schaamhaarpolitie dat controleren?»

Nog in Nederland zijn criminelen waarvan een foto bekend is, sinds woensdag verzameld op een website: www.boevenvangen.nl. Je kan op overvallers, brandstichters of verkrachters zoeken en hen rangschikken op basis van hun woonplaats of provincie. De site is enkele uren na het begin overigens al bezweken onder de massale aandacht.